

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού Αγίων
Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης
Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738 email: agioi.apostoloi@gmail.com

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΙΟΥΝΙΟΥ 2016. Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
Των Αγίων 318 θεοφόρων πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου.
Ονουφρίου οσίου, Πέτρου Του εν Άθω.
Έτος 9^ο Τεύχος 389

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Α' ΟΙΚΟΥΜ. ΣΥΝΟΔΟΥ

Η έκτη κατά σειρά Κυριακή μετά το Άγιο Πάσχα είναι αφιερωμένη από την Εκκλησία μας στην μνήμη των 318 Αγίων Πατέρων, οι οποίοι έλαβαν μέρος στην Α' Οικουμενική Σύνοδο που συνήλθε στην Νίκαια της Βιθυνίας το 325 μ.Χ. Η σύνοδος συνήλθε κατά πρόσκληση του Μέγα Κωνσταντίνου κατά το εικοστό έτος της βασιλείας του.

Διακριθείσες μορφές της συνόδου ήταν ο Αλέξανδρος ο Κωνσταντινουπόλεως, ο Αλέξανδρος ο Αλεξανδρείας, ο Μέγας Αθανάσιος, ο Ευστάθιος ο Αντιοχείας, ο Μακάριος ο Ιεροσολύμων, ο Παφνούτιος, ο Άγιος Σπυρίδων, ο Άγιος Νικόλαος, κ.α. Η Α' Οικουμενική Σύνοδος καταδίκασε τον Άρειο και τον Αρειανισμό. Διατύπωσε τους πρώτους όρους ορθού Χριστιανικού δόγματος και ιδιαίτερα τα περί του δευτέρου Προσώπου της Αγίας Τριάδος, τον Ιησού Χριστό, ως ομοούσιον τω Θεώ Πατρί.

Συνέταξε τα πρώτα επτά άρθρα του Συμβόλου της Πίστεως.

Επίσης αποφάσισε τους κάτωθι ιερούς Κανόνες:

Κανών Α': Καταδικάζει τη συνήθεια του οικειοθελούς ευνουχισμού και απαγορεύει τη χειροτονία ευνουχισμένων, πλην όσων για ιατρικούς λόγους ή λόγω βασανιστηρίων εξετμήθησαν.

Κανών Β': Απαγορεύει τη χειροτονία ως κληρικών στα νέα μέλη (νεόφυτοι)

της εκκλησίας.

Κανών Γ': Καταδικάζει την συνήθεια των κληρικών όλων των βαθμών να συζούν με νεαρές γυναίκες τις οποίες δεν είχαν παντρευτεί (συνείσακτοι).

Κανών Δ' - Ε': Εισάγεται το «μητροπολιτικό σύστημα», το οποίο ίσχυε στην οργάνωση της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, και καθορίζουν την αρμοδιότητα της επαρχιακής συνόδου στη χειροτονία των επισκόπων.

Κανών ΣΤ': Αναγνωρίζει κατ' εξαίρεση το αρχαίο έθος της συγκεντρωτικής δικαιοδοσίας του επισκόπου της Αλεξάνδρειας στις εκκλησίες της Αιγύπτου, Λιβύης και Πεντάπολης — όπως συνέβαινε και με την εκκλησία της Ρώμης —, ενώ εξαιρεί τη Ρώμη και την Αντιόχεια από το γενικό μέτρο του μητροπολιτικού συστήματος.

Κανών Ζ': Ορίζεται ότι ο επίσκοπος Αιλίας (δηλ. Ιερουσαλήμ) να είναι ο επόμενος στη σειρά απόδοση τιμών.

Κανών Η': Ορίζει τον τρόπο επιστροφής στην εκκλησία της Αιγύπτου των λεγόμενων «Καθαρών» (Μελιτιανό σχίσμα).

Κανών Θ': Αναφέρεται στην συνήθη περίπτωση χειροτονίας πρεσβυτέρων των οποίων δεν εξετάστηκαν τα προσόντα ή οι οποίοι δεν παραμένουν άμεμπτοι.

Κανών Ι': Καταδικάζει τη χειροτονία πεπτωκτών.

Κανών ΙΑ' - ΙΒ': Καθορίζεται η μετάνοια των πεπτωκτών, με αυστηρότερα κριτήρια.

Κανών ΙΓ': Δέχεται ότι είναι δυνατόν να παρασχεθεί Θεία Ευχαριστία επί της επιθανατίου κλίνης.

Κανών ΙΔ': Ορίζεται η μετάνοια των πεπτωκτών κατηχουμένων.

Κανών ΙΕ' - ΙΣΤ': Καταδικάζεται η επιδίωξη κληρικών για μετάθεση σε άλλες εκκλησίες.

Κανών ΙΖ': Καταδικάζει την πλεονεξία και αισχροκέρδεια των κληρικών που προέρχεται από τον έντοκο δανεισμό.

Κανών ΙΗ': Απαγορεύει στους διακόνους να μεταδίδουν και να αγγίζουν τη Θεία Ευχαριστία πριν από τους πρεσβυτέρους, και δεν επιτρέπεται το να κάθονται μεταξύ των πρεσβυτέρων.

Κανών Κ': Απαγορεύει τη γονυκλισία στη Θεία Λειτουργία της Κυριακής και την ημέρα της Πεντηκοστής.

Επιπρόσθετα καθορίστηκε η κοινή ημέρα εορτασμού του Πάσχα.

Τα συμπεράσματα της συνόδου υπογράφηκαν από περισσότερους από 318 και ο αριθμός αυτός επικράτησε για συμβολικούς λόγους. Οι επίσκοποι που ήταν παρόντες στη σύνοδο συνοδεύονταν από κατώτερους κληρικούς.

Στο ιερό Ευαγγέλιο της Κυριακής των Αγίων Πατέρων της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου ακούμε ένα τμήμα της λεγομένης αρχιερατικής προσευχής του Κυρίου μας. Μιας προσευχής συγκλονιστικής που έκανε ο Κύριος μπροστά στους μαθητές του τη Μεγάλη Πέμπτη το βράδυ. Εκεί στο υπερώο της Ιερουσαλήμ μετά το Μυστικό Δείπνο ο Κύριος, αφού ύψωσε τα μάτια του στον ουρανό, είπε: Πάτερ, ήλθε η ώρα να θυσιασθώ για τη σωτηρία του κόσμου. Δέξου τη θυσία μου αυτή και δόξασε τον Υιό σου, για να Σε δοξάσει και ο Υιός σου, για να λυτρώσει όσους πίστεψαν σ' Αυτόν και να τους προσφέρει την αιώνια ζωή. Και αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν οι πιστοί Εσένα τον μόνο αληθινό Θεό και Εμένα που με έστειλες στον κόσμο. Εγώ Σε δόξασα πάνω στη γη. Και με τη θυσία που θα προσφέρω σε λίγο πάνω στο σταυρό, ολοκλήρωσα τελείως το έργο που μου έδωσες να επιτελέσω. Και τώρα που θα φύγω από τον κόσμο αυτό, δόξασέ με και ως άνθρωπο εσύ, Πάτερ, με την δόξα την οποία είχα κοντά σου πριν να δημιουργηθεί ο κόσμος.

Μέσα στη συγκλονιστική αυτή αρχιερατική προσευχή ακούμε τον Κύριο πολλές φορές να μιλάει για τη δόξα Του. Σε ποια όμως δόξα αναφέρεται; Όσο κι αν μας φαίνεται παράξενο, ο Κύριος αναφέρεται στη δόξα της σταυρικής του θυσίας που θα ακολουθήσει. Βέβαια ο Κύριος δοξάστηκε και με τα εκπληκτικά θαύματά Του, με την αγία ζωή Του, με την απaráμιλλη διδασκαλία Του, με την Ανάστασή του και την Ανάληψή του.

Όμως η μεγαλύτερη δόξα του Κυρίου μας δεν πραγματοποιήθηκε σ' αυτές τις στιγμές του θριάμβου, αλλά στις τραγικότερες και πιο ταπεινωτικές στιγμές της ζωής του. Ο Κύριός μας ανήλθε στην κορυφή του μεγαλείου του όταν ανυψώθηκε στην κορυφή του Γολγοθά και αποκάλυψε στους ανθρώπους το ανυπέρβλητο ύψος της αρετής Του. Μιας αρετής που ακτινοβόλησε στον ουρανό, στη γη και τα καταχθόνια. Διότι ο Κύριός μας πάνω στο σταυρό αποκάλυψε στο μεγαλύτερο βαθμό την τέλεια αγάπη Του για τα πλάσματά του. Εκεί στην τρομερή αγωνία του Πάθους έδειξε τη βασιλική του μεγαλειότητα. Με ανεξικακία και υπομονή δοκίμασε όχι μόνο τους αφόρητους πόνους του μαρτυρίου, αλλά και σήκωσε με εγκαρτέρηση το αβάστακτο βάρος των αμαρτιών μας. Ο Σταυρός του έγινε το υψηλότερο βήμα της ανθρωπότητας, που διακηρύττει μία δόξα άφθαστη. (Επιγραφή σε Σταυρό: Ο Βασιλεύς της δόξης).

Σε τέτοιου είδους δόξα όμως ο Κύριος καλεί και όλους εμάς. Διότι όλοι οι άνθρωποι είμαστε πλασμένοι για τη δόξα. Δυστυχώς όμως αναζητούμε την καταξίωσή μας σε λάθος δρόμο: στη ματαιότητα, στα τάλαντα, στην εξουσία, στην αναγνώριση. Αυτή όμως η κοσμική καταξίωση είναι ψεύτικη, φευγαλέα. Η αληθινή δόξα βρίσκεται στο δρόμο της θυσίας, στην κοινωνία

των παθημάτων του Κυρίου μας. Υψωνόμαστε όταν θυσιαζόμαστε, όταν υπομένουμε πειρασμούς, περιφρονήσεις, συκοφαντίες, αδικίες, όταν ξέρουμε να συγχωρούμε και να ευεργετούμε, όταν σταυρώνουμε καθημερινά τον εαυτό μας και τα πάθη του.

Στην συνέχεια της αρχιερατικής του προσευχής ο Κύριος προσεύχεται για τους μαθητές του και για όλους του πιστούς. Πάτερ άγιε, λέει, εγώ φανέρωσα το όνομά Σου στους ανθρώπους που μου εμπιστεύθηκαν. Απεκάλυψα σ' αυτούς τις αλήθειες που μου έδωσες. Και αυτοί δέχθηκαν τον λόγο σου και πίστεψαν ότι όλα όσα έχω από Σένα προέρχονται και ότι εγώ από Σένα γεννήθηκα. Τη στιγμή αυτή Σε παρακαλώ για εκείνους που μου έδωσες. Εγώ δεν θα είμαι πλέον σωματικώς στον κόσμο. Αυτοί όμως θα είναι. Όσο ήμουν μαζί τους τους φύλαξα. Πάτερ άγιε, φύλαξέ τους με την πατρική σου δύναμη, ώστε να παραμείνουν ενωμένοι μαζί μου και μεταξύ τους. Να είναι ενωμένοι, όπως κι εμείς είμαστε ένα.

Στο δεύτερο αυτό τμήμα της αρχιερατικής προσευχής του ο Κύριος προσεύχεται για όλους τους μαθητές του, ώστε να έχουν μεταξύ τους ενότητα. Αυτή είναι η μεγαλύτερη επιθυμία του Κυρίου κατά τη συγκλονιστική αυτή ώρα. Να μένουμε όλοι οι πιστοί ενωμένοι μαζί του και μεταξύ μας μέσα στην αγία του Εκκλησία. Και γιατί το επιθυμεί αυτό ο Κύριος τόσο πολύ; Διότι γνώριζε ότι οι αιρετικοί ως λύκοι άγριοι θα ορμήσουν να καταπληγώσουν το σώμα της και θα το κομματιάσουν. (σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα). Και προσεύχεται για την ενότητα των πιστών, διότι γνωρίζει ότι όταν οι Χριστιανοί χάσουν την ενότητα της πίστεως, χάνουν και τη Χάρη του Θεού, συγκεκριμένα ότι όλοι οι αιρετικοί, Παπικοί, Προτεστάντες και τόσοι άλλοι, δεν είναι μέλη της μίας αγίας Εκκλησίας, και γι' αυτό δεν έχουν τη Χάρη του Θεού, δεν έχουν πραγματικά Μυστήρια, δεν ανήκουν στην Εκκλησία, αλλά είναι αιρετικές ομάδες. Όλοι αυτοί έχουν απομακρυνθεί από τον Χριστό και την αλήθεια του. Και δεν μπορούν να φθάσουν στον αγιασμό και στη θέωση έξω από τη μία αληθινή Ορθόδοξη Εκκλησία.

Την αλήθεια αυτή τη γνώριζαν πολύ καλά οι άγιοι θεοφόροι Πατέρες της Α' Οικουμενικής Συνόδου. Γι' αυτό και πολέμησαν δυναμικά τον αιρεσιάρχη Άρειο. Διότι κατανοούσαν ότι όποιος δεν είναι ενωμένος με την Εκκλησία, είναι στην πλάνη, είναι στο σκοτάδι, είναι επικίνδυνος. Αυτή την παρακαταθήκη άφησαν και σε μας: να μένουμε άρρηκτα ενωμένοι με τον Χριστό μας και την Εκκλησία του. Διότι ή είσαι ενωμένος με τον Χριστό και ανήκεις στη μία αληθινή Ορθόδοξη Εκκλησία ή είσαι αιρετικός, οπότε είσαι εκτός της Εκκλησίας.

